

Dag 62, donderdag 24 mei 2018. Een goede voorbereiding is het halve werk. Als je weet dat je 3000 km gaat wandelen, en je schoenen gaan nog maar ongeveer 1500 km mee, dan zorg je voor een ingelopen reservepaar en met de hulp van mijn lieve burens, heb je dan als het nodig is, je "nieuwe" schoenen op de route. Vanmorgen ontbeten met Marie en Paul-Henri en daarna richting de UPS winkel voor het verzenden van mijn oude schoenen en nog wat ballast uit de rugzak. Ik heb alles keurig ingepakt en het adres erop geschreven. Ik stap de winkel in bij meneer Zuur en mevrouw Pruim noem ik ze maar even. Zuur zegt meteen: non, non, pas possible, ou etes l'etiquette? Ik zeg: La! En wijs op het witte vel met het adres keurig geschreven. Non, ik moet via de UPS website een adressticker aanmaken zodat Zuur alleen nog maar het knopje van de scanner hoeft te bedienen. Even terug naar eergisteren, als ik voor de eerste keer de winkel binnenloop om te kijken waar mijn schoenen gaan binnenkomen. Zuur en Pruim zijn beiden in de winkel en kijken me angstig aan, zo van hopelijk brengt deze klant niet te veel werk met zich mee, stel je voor. Er kan ook geen groet af en als ik vraag of het mogelijk is om mij te bellen als het pakketje er is kijkt Zuur me aan zo van hoe haal je het in je hoofd om dat te vragen. Non, pas possible. Het tweede bezoek is aan het einde van de ochtend gisteren, om te kijken of het pakketje er al is. Wederom 2 angstige blikken, geen groet en Zuur moet helemaal naar achteren lopen om te kijken of er al iets is. 3 pakjes van UPS, maar niet voor Touw. Helemaal voor niks gelopen, lijkt hij te willen zeggen. Er kan nog steeds geen groet of vriendelijk lachje af. Ook niet naar elkaar. Dan als ik op de site heb gezien dat de schoenen zijn aangekomen en ik voor de derde keer de winkel betreed is het de beurt aan Pruim. Ik zie mijn pakje staan (à là de parse krokodil) en geef aan Pruim aan dat dat het pakje is voor mij. Maar helaas, op het Collieprivé etiket staat mijn naam niet, alleen een adres. Nee nou wordt ie mooi! Pruim kijkt me vastberaden aan. Maar als ik mijn ID pak en op het geschreven etiket met mijn naam wijs, moet ze met tegenzin het pakje toch afstaan. En nu, vanmorgen sta ik wederom in de winkel, maar kan mijn pakje niet verzenden, omdat ik geen printer heb. Merci pour le Service! En ik loop de winkel uit. Dan maar wachten tot 09:00 uur tot La Poste open is, want daar weten ze wel wat service is. Om 09:10 is het pakje onderweg en ga ik richting Saintes. Erg mooie route onderweg en inmiddels dus aan tafel met z'n vijven, Met Alain, Eric, Vincent en Françoise, allen uit Frankrijk. Morgen een korte route van 23 km op het programma. Je suis en route!

